

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og indhold

Folketinget vedtog den 31. maj 2002 regeringens lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002 om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love (Afskaffelse af de facto-flygtningebegrebet, effektivisering af asylsagsbehandlingen, skærpede betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse og stramning af betingelserne for familiesammenføring m.v.). Lovforslaget, der trådte i kraft den 1. juli 2002 som lov nr. 365 af 6. juni 2002, udmøntede regeringens udlændingespil fra 17. januar 2002 »En ny udlændingepolitik«.

Lovforslaget havde bl.a. ved en række stramninger af betingelserne for familiesammenføring til formål at begrænse antallet af familiesammenførte udlændinge for at modvirke problemerne med udlændinge, der ikke er i arbejde, samt at styrke indsatsen for at bekæmpe tvangsægteskaber og arrangerede ægteskaber. Der henvises til Folketingstidende 2001-2002, Tillæg A 3952.

Foreløbige opgørelser fra Udlændingestyrelsen for det første år efter ikrafttrædelsen af lov nr. 365 af 6. juni 2002 den 1. juli 2002 viser, at antallet af ansøgninger om familiesammenføring er mere end halveret set i forhold til samme periode året før. Antallet af personer, der indgav ansøgning om familiesammenføring i perioden fra den 1. juli 2001 til den 30. juni 2002, var således 15.301, hvor tallet for perioden fra den 1. juli 2002 til den 30. juni 2003 var 7.292. I perioden fra den 1. juli 2001 til den 30. juni 2002 blev der efter de gamle regler meddelt 6.585 tilladelser til ægtefællesammenføring (familiesammenføring med ægtefælle eller fast samlever), mens der i perioden fra den 1. juli 2002 til den 30. juni 2003 blev meddelt 789 tilladelser i sager, hvor ansøgningen er behandlet efter de nye regler. Hertil kommer et antal tilladelser efter de gamle regler.

Stramningerne af betingelserne for ægtefællesammenføring havde som nævnt udover ønsket om at begrænse indvandringen tillige til formål at styrke ind-

satsen for at bekæmpe ægteskaber, som indgås mod de unges ønske. Derfor blev der bl.a. indført en generel bestemmelse om, at sådanne ægteskaber ikke kan medføre ægtefællesammenføring, og et krav om, at begge parter skal være fyldt 24 år, før der kan meddeles tilladelse til ægtefællesammenføring. Herudover blev det såkaldte tilknytningskrav udvidet til at omfatte herboende personer med dansk indfødsret, ligesom kravet blev skærpet, således at parternes samlede tilknytning til Danmark skal være større end den samlede tilknytning til et andet land og ikke som tidligere blot lige så stor.

Regeringen har løbende fulgt udviklingen på ægtefællesammenføringsområdet med henblik på at evaluere konsekvenserne af stramningerne og eventuelt justere disse, hvis det skulle vise sig fornødent.

Regeringen har i den forbindelse konstateret, at der har været en række sager, hvor udlandsdanskere som følge af tilknytningskravet ikke har kunnet vende tilbage til Danmark med deres familier. Disse sager har vist et behov for en lempelse af tilknytningskravet for personer med en stærk og varig tilknytning til Danmark.

Lovforslaget indebærer på den baggrund, at personer, der har haft dansk indfødsret i 28 år, ikke skal opfylde tilknytningskravet som betingelse for ægtefællesammenføring.

Der henvises til afsnit 2.

Samtidig ønsker regeringen at styrke indsatsen yderligere mod ægteskaber, der indgås under tvang eller pres mod ægtefællernes eget ønske. Det er en beklagelig kendsgerning, at der på trods af lovstramningerne fra sommeren 2002 og den hidtidige indsats i øvrigt fortsat forekommer tilfælde, hvor særligt unge kvinder med etnisk minoritetsbaggrund bliver udsat for trusler og pres fra familien med henblik på at tvinge eller presse dem til at indgå ægteskab med en mand, som familien har udvalgt. Det finder regeringen uacceptabelt.

Lovforslaget indebærer på den baggrund en præcisering af, at det ægteskab eller samlivsforhold, som skal danne grundlag for ægtefællesammenføringen,